

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตราที่ 22 กล่าวถึงการจัดการศึกษาว่า ผู้เรียนทุกคนมีความรู้ความสามารถในการเรียนรู้พัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติ เต็มศักยภาพ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด มาตราที่ 23 กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการศึกษาดูต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และมาตราที่ 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (กรมวิชาการ, 2545 ก : 101) จากข้อความในมาตราดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาได้มุ่งเน้นการพัฒนาตัวผู้เรียนให้มีความสมดุลโดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด (Child - centered) ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ การจัดการกระบวนการเรียนรู้มุ่งเน้นการฝึกทักษะการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติ รักการอ่าน การเขียนและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติและมีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียน

การจัดการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 4-9)

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะทางภาษาจากการตระหนักรับรู้ในความงามของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา กระบวนการคิดวิเคราะห์และ

การบูรณาการ เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ด้วยตนเองและกระตุ้นความสนใจ ความสามารถให้พัฒนาทักษะทางภาษาเหมาะสมแก่วัย ชั้นปี และส่งเสริมศักยภาพสูงสุดของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาไทย โดยมีพื้นฐานการคิดเชื่อมโยงในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นปลูกฝังวัฒนธรรมทางภาษา ความเป็นไทย ความเป็นคนดีของสังคมไทยและสังคมโลกรวมทั้งการนำความรู้และความคิดที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ. 2549 : 68-72)

จากการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่ผ่านมานั้น พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลเมืองเสลภูมิ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 74.20 (คู่มือการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลเมืองเสลภูมิ ประจำปีการศึกษา 2554) ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนด และไม่น่าพึงพอใจ สาเหตุมาจากนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สนใจการเรียนวิชาภาษาไทย และเห็นว่าเป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่าย เป็นผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการใช้พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และการใช้คำ ตลอดจนหน้าที่ของคำ ซึ่งความล้มเหลวในการสอนภาษาไทยนั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากสภาพการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสมกับสภาพสังคม ทำให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่ำกว่าเป้าหมายที่โรงเรียนตั้งไว้

จากปัญหาที่พบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผ่านมาก็คือ นักเรียนยังไม่สามารถจำแนกคำชนิดต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องของการใช้คำตลอดจนไม่เข้าใจหน้าที่ของคำแต่ละชนิด เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องของคำและหน้าที่ของคำอย่างดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้นำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยแยกนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ กลุ่มละ 4-5 คน คละความสามารถเก่ง-ปานกลาง-อ่อน เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหาของคำ และหน้าที่ของคำแต่ละชนิดร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คือ คนเก่งช่วยคนอ่อน และการที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง จะทำให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ อันจะส่งผลให้นักเรียนเกิดความรู้ความจำได้ดียิ่งขึ้น ผู้เรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนวิชาภาษาไทยและสนุกในการเรียนมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ตลอดจนพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนมีความสุข สนุกสนานในการเรียน ได้พัฒนาทักษะและกระบวนการคิด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็จะสูงขึ้นเป็นไปตามเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนด

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD (Student Teams – Achievement Divisions) ของสลาบิน (Slavin. 1995 : 6) ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่เป็นที่ยอมรับ คือการเรียนรู้แบบร่วมมือวิธีการนี้เป็นการเรียนที่ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนแตกต่างกันมาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย โดยมีเป้าหมายของกลุ่มร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในภาระงานที่แต่ละคนได้รับ

มอบหมายเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งเป็นการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้นักเรียนได้มีความรับผิดชอบ รู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักแก้ปัญหาาร่วมกันเพื่อให้ตนเองและกลุ่มประสบความสำเร็จ วิธีการนี้นอกจากจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นแล้วยังเป็นประโยชน์ในด้านสังคม ซึ่งจะ ให้นักเรียนได้เรียนรู้การปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อน อันจะทำให้การเรียน การสอนดำเนินไปอย่างสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ นักเรียนจะเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมเอง โดยมีครูคอย ให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาเท่านั้น อย่างไรก็ตาม การที่ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง ผู้เรียน ต้องมีส่วนร่วมในการได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่ครูจัดให้ ในทำนอง เดียวกันครูก็ต้องสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ได้ตามที่วางแผนไว้ การที่ครู ทราบถึงประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับ จะเป็นสารสนเทศในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

จากปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงสนใจประเมินความแตกต่าง ประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการจัดการเรียนรู้ปกติ เพื่อนำสารสนเทศที่ได้ไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียน เกิดผลการเรียนรู้ตามความสนใจ ความถนัด และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพให้สอดคล้องกับ การจัดการเรียนรู้ได้พัฒนาตนเองและพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอย่างมี ประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินความแตกต่างประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรื่อง คำและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการจัดการเรียนรู้ปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์เรื่อง คำและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ปกติ

2. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์ สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ปกติ

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลเมืองเสลภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมนักเรียน 112 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนอนุบาลเมืองเสลภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด ซึ่งได้มาด้วยวิธีการแบบยกกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยการสุ่มนักเรียน มา 2 ห้องเรียน ได้นักเรียนห้องเรียนละ 30 คน รวมทั้งหมด 60 คน จับฉลากอีกครั้งได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/4 เป็นกลุ่มทดลอง สอนโดยใช้เทคนิค STAD และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 เป็นกลุ่มควบคุม ใช้วิธีการสอนแบบปกติ

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยเพื่อหาประสิทธิภาพในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย เรื่องคำและหน้าที่ของคำ ประกอบด้วย คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน จากหนังสือเรียนภาษาไทยชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ชีวิตที่ถูกเมิน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธี คือ

3.1.1 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

3.1.2 การจัดการเรียนรู้ปกติ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ประสิทธิภาพการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2.3 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์

4. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

ประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) ผ่านการจัดกิจกรรมโดยวิธีต่าง ๆ อย่างหลากหลาย โดยมุ่งให้ผู้เรียน ได้มีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ ก่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ซึ่งสามารถประเมินได้จากพฤติกรรมการเรียนรู้เชิงรุกของผู้เรียนการตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเอง ความหลากหลายของกิจกรรมการเรียนรู้ และสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้

การเรียนรู้เชิงรุก หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติอย่างหลากหลาย โดยการร่วมมือกันระหว่างนักเรียน เช่น ร่วมอภิปราย ร่วมนำเสนอ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนและสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองอย่างมีความหมาย

ความหลากหลายของกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนด้วยวิธีการสอนหลายรูปแบบ เช่น การอภิปราย การบรรยาย การสอนแบบแก้ปัญหา เป็นต้น

สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ หมายถึง บทบาทของครูที่เป็นผู้สนับสนุน และเป็นแหล่งเรียนรู้ โดยให้คำแนะนำ ประเมิน จัดกิจกรรมการเรียนการสอน และประเมินผลตามวัตถุประสงค์ บทบาทของผู้เรียน ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานกลุ่มเพื่อที่จะได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับเพื่อน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน ควรจะให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรม และเลือกกลุ่มคนที่จะทำกิจกรรมในห้องเรียนด้วย

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD (Student Teams Achievement Division) หมายถึง กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบหนึ่ง ที่ให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่ต่างกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละคนได้นำศักยภาพของตนมาเสริมสร้างความสำเร็จของกลุ่ม เพื่อให้ทุกคนมีโอกาสช่วยเหลือกัน สมาชิกของกลุ่มจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กันทางบวก จะต้องไว้วางใจกัน ยอมรับบทบาทและผลงานของเพื่อน โดยมีเป้าหมาย 3 ประการ คือ รางวัลหรือเป้าหมายของกลุ่ม ความสามารถของแต่ละบุคคล และการมีโอกาสช่วยเหลือกันให้กลุ่มประสบผลสำเร็จเท่าเทียมกัน ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้

1. จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง – กลาง – อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group)
2. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา ได้รับเนื้อหาสาระ และศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกัน เนื้อหาสาระนี้อาจมีหลายตอน ซึ่งผู้เรียนอาจต้องทำแบบทดสอบในแต่ละตอน และเก็บคะแนนของตนไว้

3. ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นการทดสอบรวบรวมยอดและนำคะแนนของตนไปหาคะแนนพัฒนาการ (Improvement score) ซึ่งหาได้ดังนี้

คะแนนพื้นฐาน : ได้จากการเฉลี่ยของคะแนนทดสอบย่อยหลาย ๆ ครั้งที่ผู้เรียนแต่ละคนทำได้

คะแนนที่ได้ : ได้จากการนำคะแนนทดสอบครั้งสุดท้ายลบคะแนนพื้นฐาน

4. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา นำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด กลุ่มนั้นได้รางวัล

การสอนแบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครูของกรมวิชาการเพื่อให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้เตรียมความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่จะสอนจากหลักสูตร ตำรา แบบฝึกหัด แล้วรวบรวมเรื่องราวทั้งหมดมาถ่ายทอดให้นักเรียนโดยการบรรยาย การสาธิต การใช้สื่อประกอบการสอน ซึ่งครูและนักเรียนจะร่วมกันอภิปราย สรุปเนื้อเรื่อง มีคืบขันตอนดังนี้

1. ขี่นนำเข้าสู่บทเรียน ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม และความสนใจในการเรียนด้วยการสนทนา ซักถาม เกม รูปภาพ เพลง หรือนิทาน และแจ้งจุดประสงค์ของการเรียน

2. ขี่นกิจกรรมการเรียนการสอน ครูนำเสนอเนื้อหาให้นักเรียนด้วยวิธีการบรรยาย สนทนาซักถาม โดยมีสื่อประกอบการเรียนการสอน เช่น ใบความรู้ ใบงาน หรือหนังสือแบบเรียนและนักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรม

3. ขี่นสรุปบทเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาด้วยการอภิปรายซักถาม หรือตรวจเฉลยแบบฝึกหัดร่วมกัน

4. ขี่นวัดและประเมินผล เป็นการตรวจสอบความรู้ว่า นักเรียนมีความเข้าใจมากน้อยเพียงใดจากการทำแบบฝึกหัด การสังเกต และการทดสอบ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนทักษะทางภาษาที่ได้จากการวัดความสามารถในการทำแบบทดสอบวัดความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าของนักเรียนที่เกิดขึ้นภายหลังจากจบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD กับการสอนปกติ

การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาจำแนก แยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นวัตถุ สิ่งของ เรื่องราว หรือ เหตุการณ์และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหาสภาพความเป็นจริงหรือสิ่งสำคัญของสิ่งที่

กำหนดให้ การวิเคราะห์แบ่งแยกออกเป็น 3 อย่าง ได้แก่ วิเคราะห์ความสำคัญ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ วิเคราะห์หลักการ

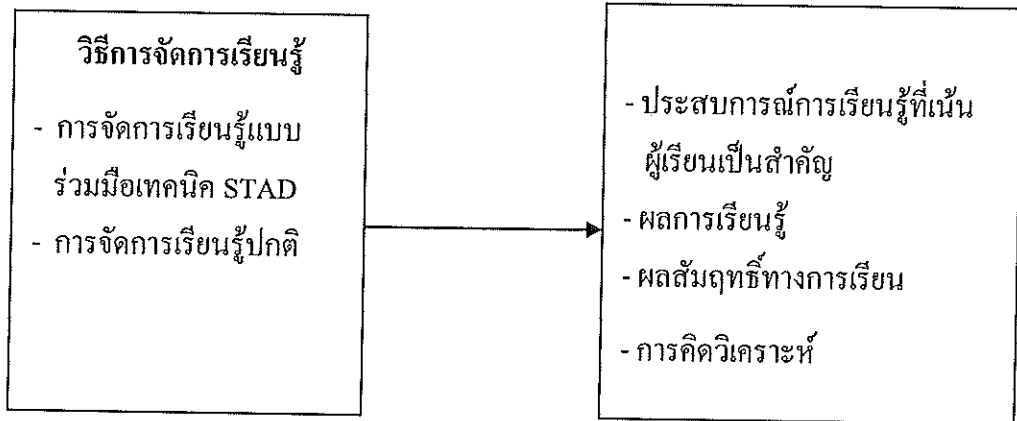
แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมการสอนหรือการกำหนดกิจกรรมไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ เป็นลายลักษณ์อักษร มีการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนการใช้สื่อการสอน แหล่งเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์
2. ได้สารสนเทศเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ให้นักเรียนสามารถเรียนได้เต็มตามศักยภาพ อันจะนำไปสู่การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ยึดแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจากการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD (ทิสนา แคมมณี. 2553 : 266 – 267) กับการเรียนรู้ปกติ เป็นไปตามรูปแบบของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ โดยการประเมินประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้จากการจัดการเรียนรู้ทั้งสองแบบ แล้วนำผลมาเปรียบเทียบกัน รวมทั้งผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY